

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVII, БРОЙ 08 (185) • 2009 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Христос е Бог

Това знание Бог го е утаил от мъдрите и разумните, а го е открил на младенците.

„Всичко ми е предадено от Отца ми и освен Отец, никой не знае кой е Синът; И никой не знае кой е Отец, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие.“

(Лука 10:22)

Ако искаш да бъдеш спасен от греха и неговите последствия, трябва да повярваш, че Исус е Божий Син. „Който вярва в Божия Син, има това свидетелство в себе си; който не вярва Бога, направил го е лъжец, защото не е повярвал свидетелството, което Бог е свидетелствал за Сина Си. И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и че този живот е в Сина Му. Който има Сина, има тоя живот, който няма Божия Син, няма тоя живот.“ (I Йо 5:10-12)

Ако някой вярва в Бога, но се отрича от Христа, той не е познат на Бога. „Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца, а който изповядва Сина, има и Отца.“

(I Йоан 2:23)

Исус е Син Божий преди своето превъплъщение. „Когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под закона. За да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновлението.“

(Галатяни 4:4)

„Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение и вярва в Този, Който ме е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смърт в живот.“

(Йоан 3:24)

Благовестие в САЩ

След като обядвахме на полеви начала в „Пионер парк“ в Прово, ние сформирахме нашите тимове. Аз бях партньор с Мария (испанско говореща) от Илиной. Само за около час и половина иммахме осем покаяни човека.

В един дом попаднахме на млад мъж. Той ни слушаше внимателно. След като го поканихме, направихме с нас молитва на покаяние. Малко след това се показа млада жена. Те бяха семейни отскоро. Казах й,

че в началото Бог благослови Адам и Ева заедно. Добре е жената да не остава назад, но да реши да влезе в царството Божие.

„И Бог ги благослови“.

(Битие 1:28)

Те с радост ни дадоха адрес и телефон за кореспонденция.

След тях иммахме за събеседник възрастна жена. Тя беше християнка, дошла да живее в Юта от прод. на стр. 2 ↗

друг щат. Тя много ни се зарадва и имахме молитва заедно. На следващата врата ни се предста-

гледа на много минувачи по улицата. Беше чудесен. Без да парадират или се натрапва,

на независимостта.

Към нас бяха още Дебра и Мария. Ходихме до центъра на Прово пеш. Всички централни улици бяха отцепени заради парада. Навсякъде по тротоарите стояха стотици хора, дошли от близки градове и села.

За този ден те идват много рано, за да си запазят хубави места за гледане на парада. Той е неповторимо шоу.

Преди да започне, хората седяха на съгъваеми столове или на постелки на земята. В това време целият наш тим от около тридесет човека се движеше по всички посоки и раздаваше брошури и книжки за Исус. Почтително поздравявахме хората с думите „Хепи форт“, което значи Честит четвърти юли. Така им давахме монета със златния стих на Библията и брошура. Правехме това с много бързи движения, за да покрием голям периметър.

Около 9.30 ч. спряхме на едно място за кратък отдих. Хората, които минаваха по тротоара, си взимаха брошурите от ръцете ни.

В това време се показва кортеж от полицейски коли, а след тях и полицаи на мотоциклети. Следваше ги пожарната и така започна традиционният парад. Напред вървяха знаменосци с флаговете на САЩ и ЮТА. После

ви млад интелигентен мъж.

- Може би ти си компютърен специалист? - попитах го аз. Да - беше неговият отговор. Много внимателно приемаше всяка дума от моите уста. Говорих му Слово Божие. Той беше докоснат и подаде ръка за молитва. Името му беше Кристофър Лоч.

След като се разделихме и почуках на следващата врата, от там излезе една виетнамка. Тя гордо заяви, че е будист. Беше доста обърквана, като казваше, че Буда и Исус Христос е едно и също. Тя не прие молитва.

След като се разделихме с нея, видяхме млад човек, стоящ пред вратата на една къща. Той беше испанско говорещ. Мария му каза нещо на испански и той веднага се съгласи да има молитва с нас. Беше много благословен час, в който Бог ни даде скъпоценни човешки души.

Решихме, че е време да се отправим към „Пионер парк“. Тук видяхме една група бездомници да лежат на тревата и да пиянстват.

Един от тях дойде към нас. Аз го поканих да дойде и да обядва с нас. Имах молитва с него. Той обеща да дойде вечерта на богослужение.

Вечерта имахме евангелизация на същото място. По време на хвалението поканиха един певец, който гостуваше на някого в града.

Името му беше Джон Бели. Той взе една китара и с две песни обърна по-

изпя едно боговдъхновено послание: Бог е мой Господ. Той е мой френд (приятел).

По-късно имахме общение заедно. Вечерта след службата се отправихме с пастор Джийн към болницата. Там посетихме тежко болен млад

мъж. Бяхме около десет човека. Изпълнихме болничната му стая и го помазахме с масло за здраве. Прибрахме се към полунощ.

В събота имах за партньор Даниел. Беше 4 юли - празник на САЩ - денят

група ветерани, облечени със старо бойно облекло, със стари пушки от онова време, спираха и гърмяха във въздуха, за да покажат, че независимостта е извоювана.

След тях се нижеха безкрайно мно-

го платформи, които представяха фирми или стари дилижанси и ретро автомобили. Много внушителни бяха различни духови оркестри, които, предвождани от диригент, свиреха американски химни.

Всяка една група хора представяше нещо с подходящи носии. Така минаха и шотландци с шотландки гайди, облечени в типични шотландки поли. Акробати, атлети и всякакви спортисти правеха акробатични изпълнения. Мотористи правеха осморки с мощни мотоциклети

Всичко става в движение по няколко улици на Прово, разположени под формата на буквата П. На една улица попаднахме на християнска църква. Хората там ни видяха фланелките с надписи на тях и ни поканиха на почерпка. На нашите фланели имаше надпис „Светлина върху Юта“ и „Юта за Исус“.

Решихме да тръгнем към нашата база, преди да свърши парада и да избегнем тълпите. Така отидохме на обяд в нашата църква.

След обяд тръгнахме отново по двойки. Аз бях с Даниел и Джъстин (бездомникът, който прие Исус и ни последва). Решихме да направим тур. Ходихме до мормонския храм. От там тръгнахме към планината. Спряхме до водопад, където имаше много хора, дошли да се поразхладят в близост до водопада. Много млади хора се изкачваха по скалите към височината, откъдето падаше водата.

Тук имаше разговор с различни хора. Не беше нужно да ги търсим по домовете. Благовествахме на двама червенокожи. Бяха млади хора и се оказа, че са брат и сестра - близнаци. Аз им цитирах Йоана 14:6 „Аз Съм пътят, и истината, и живота.“ (Исус) Даниел говореше да други младежи. След това Бог ни даде контакт с още хора. Даниел благовества на една жена с две деца и тя, нагазила реката, развълнувана, предаде живота си на Исуса.

Дадох монета на една индийка и тя притича да я покаже на група индийци, нагазили в реката да се разхладят. Те заедно прочетоха надписа на монетата с голям интерес.

Беше прекрасно да благовестваме на открито в Деня на независимостта. Малко по-късно ние продължихме с колата до друго прекрасно място в планината. Тук имаше хижи и голям паркинг. Беше място за зимни спортове и имаше лифт. Особено красива

беше реката, която се вливаше в малко езеро и след това отново се изливаше в своето корито. Ние спряхме до езерото. Тук бяха дошли няколко млади семейства с деца. Децата си играеха, като нагазваха студената вода и бързо излизаха на брега. Аз започнах да им хвърлям монети и те ги изваждаха с радост от дъното на езерото. После ги носеха на родителите си, а те бяха приятелски настроени към нас. Правихме мълчалива евангелизация. Накрая си разменихме по няколко думи и продължихме по пътя си. Около 19 часа ние бяхме в църквата и от там потеглихме към паркове и стадиони, където се бяха събрали хората от града, за да гледат зарята в чест на празника.

Ние бяхме аз, Даниел и Стиф. Ани също беше с нас. Даниел и Стиф носеха големи дървени кръстове. На единия имаше надпис „Исус е Господ“ и „Бог е любов“, другият беше без надпис.

Отидохме до един стадион и почнахме да раздаваме монети и брошури. В това време дойде полицаи. Беше жена и тичаше много разгорещено „Вие нямате право да се движите в стадиона - това е частна

собственост“ - каза тя запъхтяна. Ние спряхме с кръста. Стиф мълчеше. Остава аз да говоря с нея. О, ние сме големи грешници - казах аз. - Кажете как можем да си поправим грешката? Трябва да напуснете стадиона! - каза полицаиката.

- Преди това ние ще ви благословим - казах й аз. Тя не прие, понеже била на служба.

Тази намеса на полицията ни развърза ръцете за особено благословена работа. Ние застанахме на входа на стадиона и всеки, който искаше да влезе, трябваше да мине покрай нас. Ние докоснахме стотици хора.

Колите, които спираха на светофара,

получаваха монети и брошури. Някои приветстваха с клаксони и възгласи: „Исус е Господ“. Така можехме да разберем кои са християни.

Малко по-късно започна зарята. Ние се качихме на колите и се отправихме към домовете си, преди да е приключила зарята и да избегнем задръстването.

Така в нашия нейбърхуд (квартал) имаше квартална заря и там ни предложиха стол да седнем и ни черпиха сладолед. Мормоните бяха много учтиви към нас. Това беше като награда за тежката ни работа до 11 ч. вечерта.

В неделя имаше богослужение и след като обядвахме, аз, Ани и Даниел потеглихме за Салт Лейк Сити. Направихме тур и разгледахме града. Беше хубав, чист американски град. В центъра имаше и трамвай. Беше разположен в подножието на планината. Видяхме Сити Хол, после Мормонския храм. Видяхме историческа къща на един от основопо-

ложниците на Мормонската религия - Бригън Янг, който е имал 22 жени в тази къща. Нещо като харем. После Даниел, който беше бивш мормон, ни заостри вниманието да видим, че на мормонската стара църква няма инициал на кръст, но петолъчка.

Вечерта бяхме гости на една църква. Бяхме поканени от пастор Питър. Представих служението „Ловци на човеци“ и хората бяха много докоснати. Цялата църква излезе напред да се молят да приема дар за благовестие.

След службата имаше вечеря с пастор Питър и потеглихме към Орам.

М. Томев

Вяра, надежда и любов

Според църковното предание София е светица, живяла в първите векове на християнството (в различните жития точното време варира от I до IV в.) в Рим, Константинопол, Солун или други градове.

Според преданието е била благочестива християнка, която след овдовяването си посветила своите грижи на трите си дъщери - Вяра, Надежда и Любов.

Заради привързаността си към християнството, св. София и трите ѝ дъще-

Адриан, Траян, Диоклетиан, варира и начинът, по който е било изпълнено самото наказание). Значението на разказа обаче остава непроменено. Според някои изследователи става дума за компилация между житията на различни светци.

Често християните от различни изповедания допускат грешка, като смятат, че храмовете, носещи името „Св. София“, са посветени именно на тази светица. София (от гръцки - мъдрост), е всъщност Премъдростта Божия, на

ри са жестоко наказани от римската власт по време на гоненията срещу християните. (В различните жития се споменават императорите Нерон,

тази Премъдрост е кръстена светицата, а нейните дъщери носят имената на основните „плодове“ на Духа - именно Вяра, Надежда и Любов.

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостъпна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

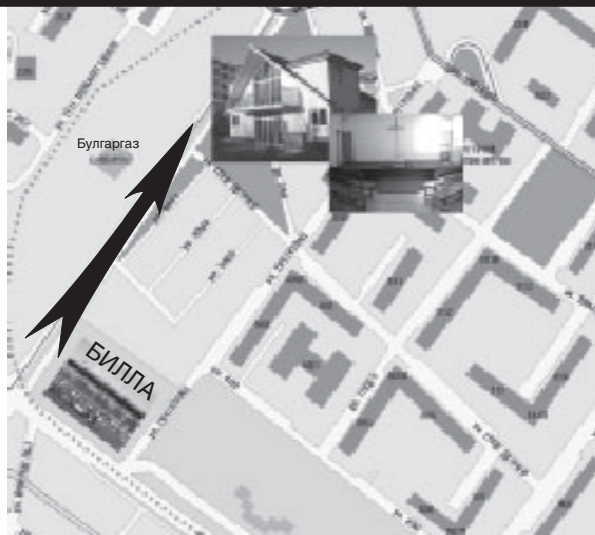
Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

Божия Църква „Дом на радост“

Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
„Билла“ и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:
Неделя от 11:00ч.
Вторник от 18:30 ч.
Петък от 18:30ч.

През октомври

В три поредни недели
ще има
тържествени служби
по случай 5 години
Молитвен дом.

Септември в Ахтопол

За нас беше окуражително, че се присъединиха вярващи от местната църква. За 4-5 дни успяхме да прочетем 16-те глави на Евангелието. Надвечер излизахме на благовестие. По търговката улица, с различни заведения, се разхождаха много почиващи. Нашите внуци заедно с Апостол и Еми се надпреварваха кой ще раздаде повече бройки от вестника „Божие слово“. Тичаха и се връщаха в парка при еп. Тотев, за да вземат още вестници и купчината бързо изчезваше. Сядахме на пейките до кея, гледахме лодките, разхождахме се по мостчето, на което винаги имаше рибари.

Морето... Обичам да слушам плисъка на вълните, да наблюдавам изгрева и залеза, да ходя боса по мокрия пясък.

И този септември отново бяхме с група младежи в дома на капитан Желязко. Неговата съпруга Бърза ни посрещна с усмивка. Оказа ни особена почит, като ни настани с двете ни внучета Мишел и Мони в апартамента на първия етаж.

Трябваше да съчетаем почивка със семинар и благовестие. На терасата под смокинята (хапвахме си от узрелите плодове) всяка сутрин и следобед имаше разисквания върху Евангелие от Марка.

Наблизо беше фарът. Една вечер се загледах в него внимателно - 6 пъти светваше кратко, седмия по-дълго, не светеше седем секунди и отново светваше. Бях чувала, че моряците използват морзовата азбука. Попитах капитан Желязко за фара. Той ми обясни, че един местен бизнесмен със средства е помогнал за модернизацията на фара, който е много важен за рибарите и всички, които използват пристанището. „Понякога с лодките по време на риболовния сезон навлизаме до 20 км навътре в морето. Събираме се рибари от Ахтопол, Синеморец... Въпреки, че имаме компаси, ако излезе буря или изгаснат светлините в града, без фара сме загубени.

А ритмичното му светване и угасване означава, че в пристанището могат да бъдат приети по-малки плавателни съдове, а не големи кораби.“ Този път нямахме много възможност да разговаряме с капитана. Беше зает със строителството на църквата. Бог беше чул молитвите!

Няма да забравя как миналия септември в една звездна вечер заедно със сестра Бърза обикаляхме около заграденото място и се молахме. За по-малко от година църквата беше построена, дограмата сложена и дори токът пуснат, докато бяхме в Ахтопол. Отново с чудо и помощ от Господа!

Нашата група заедно със сестра Бърза отидохме до строежа. Разгледахме църковния комплекс. Радвахме се и с молитва благодарихме на Исуса като благословихме тази църква да стане Черноморски духовен център. Участвахме в богослуженията в Ахтопол и Синеморец. Насърчихме вярващите с песни, свидетелства, молитви. А със словото послужи еп. Милчо Тотев. Чувствахме особено Божие помазание и присъствие на Духа. Имаше изцеления и покаяния. Хората ни се радваха и не ни се разделяше.

Посетихме и пицарията на Божана - дъщерята на Бърза и Желязко. И тя благодареше на Господа, че заедно със съпруга си в това кризисно време се оправят с бизнеса. Много им помагат двете им деца Юлиана и Мартин. Приятно се изненадахме колко са пораснали. И двамата са в горен курс. Млади хора, научени на трудолюбие и почит към родителите. Молихме се заедно за здраве, успех в училище, духовно благословение, Божия закрила върху цялото семейство. Направихме си снимки. Спомних си думите от Библията:

„Родът на правения благословен... изобилие в дома на праведния... потомството му силно на земята.“

Това са обещания за всички. Защо да не се замислим по-сериозно и да изпросим спасение за домовете си. „Аз и моят дом и род ще служим Господу“. А заедно с това Бог снабдява всяка наша нужда според богатството в слава в Христа Исуса.

Бързо се изнизаха дните и дойде време да отпътуваме от Ахтопол. Не обичам разделите. Винаги запазвам в сърцето си преживяното и надеждите, че отново ще видя морето и хората, с които Господ ни е свързал и с които се обичаме.

Ани Тотева

Откровение

Тази книга е откровение от Исус Христос за самия него. „Откровение от Исус Христос, което Бог му даде.“

(Откр. 1:1)

Това се случва 60-65 години след възнесението на Исус. Тази книга разкрива бъдещи събития, голямата скръб, Божият триумф над злото, Исусовото завръщане и неговото вечно царство. „Блажен е оня, който прочита и ония, които слушат.“ (Откр. 1:3)

Това е първото от седемте блаженства. Другите са:

„Блажени от сега и нататък мъртвите, които умират в Господа.“

(Откр. 14:13)

„Блажен оня, който бди и пази дрехите си чисти, за да не ходи гол. Блажени тия, които са призвани на сватбената вечеря на агнето.“ (Откр. 16:15)

„Блажен и свет, който участва в първото възкресение.“ (Откр. 20:6)

„Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота.“ (Откр. 22:7)

Ние не четем тази книга само за да разберем какво предстои да стане. Ние се учим на важни духовни принципи, Най-важното е да се доближим до Исус с вяра, надежда и любов. Има обръщение към 7 църкви в Мала Азия. „Йоан до седемте църкви, които са в Азия.“ (Откр. 1:4)

Те са подбрани така, че да представят църквите през всички векове до сега. Каквото е казано на тях е валидно за всички църкви. „Седемте духа“ представят служението на Светия Дух в църквата. И пред престола горяха седем огнени светила, които са седемте божии духове.“ (Откр. 5:6)

Всичко служи за подготовка на най-великото събитие. „Ето, иде с облаци те и ще Го види всяко око.“ (Откр. 1:7)

„Той ще осъди сатанинската система в този свят. Ще установи вечно царство.“ (Откр. 20:4)

Исус е алфа и омега. Първа и последна буква от гръцката азбука. Исус е от началото на сътворението и е Господ на всичко.

Йоан се намира на остров Патмос, когато вижда това, което е записал. Патмос е на около 70 км далеч от Ефес. Йоан е заточен там заради вярата. Това се случва в неделя, Господния ден, в който Йоан е в „изстъпление чрез Духа“. Тогава той вижда Исус и седем златни светилника. Те представят седем църкви. Всред светилниците е Синът на Бога. Облеклото Му има символи на цар, първосвещеник и съдия.

„И имаше в десницата Му седем звезди“. (Откр. 1:16)

Това са ангелите на седемте църкви.

Водно кръщение през август, в околностите на Баня

Може да се каже също - служителите на тези църкви. „Двуострият меч“ е словото Божие, което отразява греха и дарява Божията благодат.

Послание до Ефеската църква

„До ангела на Ефеската църква пиши...“ (Откр. 2:1)

До ангела ще рече до служителя. Започва с насърчение: „Зная твоите дела, труда и търпението ти и че не можеш да търпиш злите човеци.“ Най-вече ония, които наричат себе си апостоли. Тук става въпрос за нетолериране на лъжливи пророци, учители или апостоли.

Църквата да бъде внимателна към духовните водачи. Такава бележка ще срещнем по-късно и към други църкви. „Внимавайте на себе си и на цялото стадо, в което Светия Дух ви е поставил за епископи.“ (Деян. 20:28)

„Защото сте били с цена купени, затова прославете Бога с телата си и с душите си.“ (I Кор. 6:20)

В Деянията на апостолите 20:17-27 апостол Павел говори как е прекарал времето си като служител в Ефес при съграждане на тази църква. „Затова свидетелствам ви в тоя ден, че аз съм чист от кръвта на всички.“

(Деян. 20:26)

И ние като духовни водачи сме длъжни да проповядваме коректно, изоб-

личително и насърчително.

„Проповядвай словото навреме и без време изобличавай, порицавай, увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване.“ (II Тим. 4:2)

Истинските служители са длъжни внимателно да пазят стадото от врагове. Апостол Павел знае, че в бъдеще Сатаната ще изпрати лъжливи учители, за да заблудят мнозина. Павел ги нарича вълци грабителите. Те ще отклоняват хората от Исус Христовото учение и ще ги насочват към себе си.

Как най-лесно ще ги откриете? Лъжливите учители наблягат на своето учение и на небиблейски принципи. Те отхвърлят авторитета на Божието слово и слагат напред своите откровения.

Църквата трябва да бъде чиста и да стои в истината. Да оперира с дарбите на Духа и да насърчава за мисионерска работа. „Който пророкува, той говори на човеци за назидание за увещание и за утеха.“ (I Кор. 14:3) Защо остави първата любов?

Това обръщение към Ефес се отнася за охлаждане и загубване на интерес към словото Божие. „Ако Ме любите, ще пазите моите заповеди.“

(Йоан 14:15)

„А който Ме люби, ще бъде възлюбен от Отца.“ (Йо 14:21)

Да знаеш нещо, да пееш и да хвалиш Бога в църква, не е достатъчно. Истинската любов към Бога се изразява в общуване с Него в чистота и истина. „Но се боя да не би както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпаднете от простотата и чистотата, която дължите на Христос.“ (II Кор. 11:3)

Спомни си къде си изпаднал и покай се! Ако ли не, „...ще дигна светилника ти.“ (Откр. 2:5)

Бог ще отхвърли общества и църкви от царството, ако не се покаят. И не се покоряват на Христа. Исус насърчава ефесяните, но също ги предупреждава.

Бог мрази делата на Николаитите. Какво е това учение? „Те държат учението на Валаам, който учеше Валака да постави съблазън пред израелтяните, за да ядат идоложертвено и да блудстват.“ (Откр. 2:14)

Божие царство не е ядене и пиене. Такива няма да наследят Божието царство. „Или не знаете, че неправедните няма да наследят царството?“ (I Кор. 6:9)

Бог иска всички да бъдем победители. „Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е сред Божия рай.“ (Откр. 2:7)

Изречението

Съставил: Х. Харизанов

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите:

Утешител, Учител, Свидетел, Обвинител, Помощник, Осиновител, Река, Гълъб, Помазание, Вода, Благодат, Радост, Печат, Огън, Залог, Вятер, Глас, Мир, Сила Любав, Мир.

(Всички те се отнасят за Светия Дух.)

Намерете ги!

Л	О	Т	А	Д	О	Г	А	Л	Б	Л
Е	Ч	П	О	М	А	З	А	Н	И	Е
Т	У	Ч	И	Т	Е	Л	Л	Е	Р	Т
И	Т	Т	А	Ч	Е	П	Ю	Г	А	И
В	Е	В	Н	Ъ	Г	О	Г	Б	Д	Н
О	Ш	Я	О	С	Л	М	О	Ъ	О	И
Н	И	Т	Р	И	А	О	Л	Л	С	В
И	Т	Ъ	И	Л	С	Щ	А	Ъ	Т	Б
С	Е	Р	М	А	Т	Н	З	Г	Р	О
О	Л	Е	Т	Е	Д	И	В	С	И	Л
А	Д	О	В	Р	Е	К	А	В	М	Х

Първият учебен ден в училище Дъга

На 15 септември от 17 часа училище Дъга в Банля тръжествено откри новата учебна година. Отец Василий извърши Богослужбения ритуал и благослови учители и ученици. Това е едно добро начало. Бог напред и ний с Него! В Божието слово имаме чудесни обещания за човек, който се бои от Господа и Му служи. „Потомството му ще бъде силно на земята; родът на праведните ще бъде благословен; наистина никога няма да се поклати, праведният е вечен паметник, от лош слух не ще се бои; сърцето му е непоколебимо, понеже уповава на Господа.“ (Псалом 112:2-7)

Дълъг живот, благословен живот!

Ако искате да живеете дълго, приемете Бога и живеете с Него! Няма значение колко пъти ще изгубите, важното е да се покаете и да се приближите отново към Бога.

Отис Кларк е на 105 години. Той е в движение и ходи сам на Богослужение. Отис казва, че ключът за дълъг и благословен живот е спазване на библейските принципи, като например - да живееш живот с прощение към другите. Трябва да съзнаваш, че си Божие дете. Отис често казва: „Не се ядосвай!“ Той изказва благодарност на Бога за всяко благословение, включително за всяка храна, която слага в устата си. Отис знае, че е от страната на победителя - Бог.

Божия църква
„Дом на радост“
и епископ Милчо и Ани Тотеви
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин „Билла“)
в неделя от 11 ч.

вторник и петък от 18:30 ч.
* * *

В Банля,
ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16
неделя от 9:30 ч.
и в сряда от 18:30 ч.

Божие СЛОВО
близо до теб!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!
Как???

Абонаменти за 2009 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът

за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банля
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:

Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017